

kolmosten talo

pauliina haasjoki • reetta niemelä

poEsia

www.ntamo.net

KOLMOSTEN TALO

© Pauliina Haasjoki, Reetta Niemelä

Kannen kuva: Elina Haasjoki

Ulkoasu: Pekka Kaikkonen

Alkuperäisjulkaisu Kirja kerrallaan ja Nihil Interit, poEsia 2005

ISBN 978-952-215-222-0

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

2012 | ntamo | www.ntamo.net

pauliina haasjoki
reetta niemelä

kolmosten talo

www.ntamo.net

KOLMOSTEN TALO kirjoitettiin alun perin näyttämölle ja kantaesityksen toteutti tamperelainen Teatteri Valaja.

Ohjaus ja dramatisointi: *Alma Rajala*

Musiikki: *Pekko Käppi*

Rooleissa: *Aija Logren, Sari Tero ja Pekko Käppi*

Ensi-ilta 9.11.2004 Runoviikko Varsinais-Suomessa -tapahtumassa, Turun Kaupunginteatterin Sopukka -näyttämöllä. Kolmosten talo on osa Teatteri Valajan kiertävää ohjelmistoa.

Vuonna 2004 perustetun Teatteri Valajan tavoitteena on koota eri alojen taiteilijoita kokeilemaan yhteistyöhön. Erityisesti naistekijöiden ja heidän kokemusmaailmansa ja näkemystensä esiin nostaminen on yksi tavoitteista.

Kiertävä ryhmä tuo esityksensä lähelle yleisöä, myös paikkoihin jossa taidetta ei yleensä nähdä. Valaja on vaihtoehto valtavirralla. Toiminta perustuu tasa-arvoon, solidaarisuuteen ja ekologisuuteen.

— *www.valaja.com*

1.

Taikasanat

Oletko huomannut, Helena, miten kummallista, kun muuttaa uuteen kaupunkiin tai kaupunginosaan, näkee ensin vain värejä ja muotoja, miten rikkoutuneet pinnat reväyttävät valon tuhansiin suikaleisiin. Kestää aikansa ennen kuin kaupunki vakuuttaa olevansa todellinen, kova. Enemmän kuin minä.

Löysin tänään pienen kiven rataiskon vierestä. Tuijotin kiveä kuin peiliä, kuin lapsena. Käytin sen tarkastelemiseen paljon aikaa tai oikeammin aika pysähtyi kohdalleni ja tarkaste-li minua. Muistin paljon, nämä rakkaudentunnustukset sinulle. Joita et koskaan tavoittanut. Tapoja minulla oli monia muttei rohkeutta, olin näkymätön tyttö, vesisade pimeässä. Istuin luokan keskivaiheilla ja piilottelin selkien takana. Olit luokan kaunein. Olit ihana korkea Helena, hiukset pitkät ja kiiltävät. Piilosilla kauneutesi kanssa.

Muille keksimme parin muttemme sinulle. Lyhyin tyttö laitettiin yhteen hintelän, pyöreä-naamaisen lapsipojan kanssa. Minulle sopi kaikkien mielestä parhaiten se luokan tunnollisin poika. Me olimme keskipituisia koko lapsuutemme. Emme koskaan pussanneet. Unohdimme sinut.

Poimin tänään rataiskkon vierestä kauniin, pienen kiven, pidin sitä kädessäni kuin peiliä, kuin kuollutta, kylmää eläintä. Muistin kuinka kauhistuttavaa oli äkätä kuolleita jyrсийöitä ja linnunpoikia maassa, käännettäessä ne kuhisivat matoja ja kuoriaisia. Kuinka osaisimme olla kiitollisia niille, jotka kaluavat luumme puhtaaksi? Pilkkaamme heitä koiriksi, maanmato-siksi.

Helena, kävi niin, että minun piti kirjoittaa sinulle jo toukokuussa mutta sitten en saanut aikaan, tuli kesäkuu, juhannus. Kesämorsianten kukat helottivat kaikkialla kuin avonaiset ikkunat vanhoissa taloissa, joita rakastetaan. Kuivuin. Lehaudin kuorena troposfääriin. Olen hiukan pettynyt. Hävettää, luulin oikeasti että voin lentää kuin unessa, lapsena. Pysytellä edes viisikymmentä senttiä maanpinnan yläpuolella, voisi ponnahtaa ilmaan korkealta ja leijaila kauas.

Kolmosten talossa nähdään ja kuullaan kaksi runoilijaa, kolme tyttöä ja naista, monta minää ja sinää, tarinaa ja mielen kuvaa.

Runoilijat *Pauliina Haasjoki* ja *Reetta Niemelä* ovat kirjoittaneet rohkeasti, toisiaan pelkäämättä, erikseen ja yhtä teosta. Tuloksena on avara ja ilmaiseva tila, jossa henkilöt ja äänet, esineet ja muistot, tytöt, naiset, mummot ja miehet menevät lomittain kuin elämässä. Ehkä Elena on Helena, tai ”vanha Jelena ja hänen ystävänsä Jelena”, ja he kaikki ”matalia tyttöjä matalalta pihalta”. Kolmosten talo on runo, näytelmä ja runodialogi, jota on esitetty tamperelaisen Teatteri Valajan toteutuksena Turussa ja Tampereella.

”Kokonaisuudeksi habmottuu pube, joka muistuttaa täsmällisessä vireessä olevan jousisoittimen äänen puhtaaksi kehittyä atonaalisuutta.”

— Erkki Kanerva, Turun Sanomat

PAULIINA HAASJOKI (s. 1976; *Ikkunassa on huone*, Nihil Interit 1999; *Ukkosen odottajat*, Tammi 2002; *Epäilyttävät puut*, Tammi 2005) ja REETTA NIEMELÄ (s. 1973; *Joen huoma on aina valoisa*, Kaarinan kaupunki 1997) ovat turkulaisia runoilijoita.

Alkuperäisjulkaisu Kirja kerrallaan & Nihil Interit:

poEsa-sarja 2005

ISBN 978-952-215-222-0

ntamo 2012 | www.ntamo.net

9 789522 152220 >